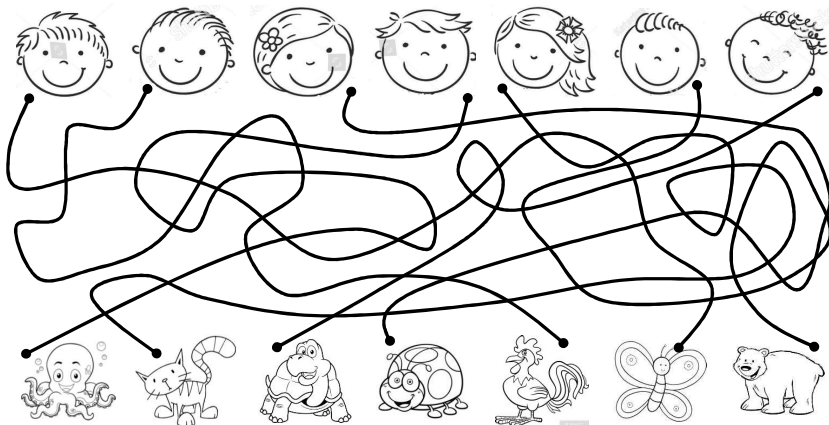

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

KARNEVAL. Děti se chystají na karneval a převlékají se za různá zvířata. Zjistíš za jaká?

PRO STARŠÍ

OSMISMĚRKA. Hledej skryté názvy zvířat. Zbylá písmena čtená po sloupcích, tvoří tajenku.

P	K	L	O	K	A	N	Ř	D	-	P	S	E	C	I	N	T	O	B	O	CH
K	O	A	L	A	Í	T	E	D	O	CH	O	N	E	L	L	Í	K	A	P	R
O	O	M	L	Č	S	A	K	R	Ě	T	Š	E	J	E	E	L	O	S	I	Ž
Č	P	A	E	N	C	E	Ž	O	R	O	S	O	N	S	T	D	U	B	C	O
K	E	K	R	O	K	O	D	Ý	L	O	E	T	N	Y	A	O	N	A	E	R
A	L	B	A	T	R	O	S	A	T	A	P	Í	R	S	D	Ě	V	D	E	M

albatros	kapr	krokodýl	medvěd	opice
datel	klokan	lama	mrož	pes
chobotnice	koala	lenochod	nosorožec	sysel
ještěrka	kočka	los	okoun	tapír

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

5

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Šťěstí, že jste dorazili do cíle, převyšší bolest vaší cesty nesčetněkrát.“

sv. Šarbel

Úvodní slovo

Milí přátelé,

jsme na prahu postní doby, kdy častěji rozbíjíme o tajemství kříže a utrpení. Snad by nám letos mohlo posloužit jako povzbuzení pár slov z promluvy libanonského poustevníka sv. Šarbela Machlúfa. Zkusme se tedy do nich zaposlouchat:

Neste Kristův kříž a jděte v jeho slépějích, vedle vás bude kráčet Panna Maria, stejně jako kráčela vedle Krista. Pokaždé, když se budete cítit zranění, řekněte: „Skrze Kristovy rány.“ Když

budete trpět, řekněte: „Skrze Ježíšovo utrpení.“ Když vás budou pronásledovat, když s vámi budou jednat nespravedlivě, když vás budou urážet, řekněte: „Pro slávu Páně.“

Musíte svou slabost porazit, ne si z ní dělat záminku, proč se vzdát. Když nesete Kristův kříž, žádné utrpení vás nemůže srazit, žádná únava vás nemůže udolat, kráčíte pevně, trpělivě a tiše. Až dorazíte k bráně, pocítíte, že radost z vaší cesty o mnoho přesahuje vaše utrpení a únavu z pochodu. Štěstí, že jste dorazili do cíle, převyšší bolest vaší cesty nesčetněkrát.

Kéž tedy v letošním postě nalezneme dost odvahy pustit se do boje se svými slabostmi nebo alespoň upevníme svoji naději, že ani ty naše nejhlubší pády nemohou být překážkou pro Boží lásku, pokud jich dokážeme litovat a odevzdat je Vzkříšenému.

o. Jakub Tůma

Informace

- **Popeleční středa** letos připadá na 26. února.
- **Na Popeleční středu a Velký pátek je přísný půst.** V našich diecézích to konkrétně znamená, že v tyto dva dny se máme postit od masa (závazné od 14 let) a najíst se jen jednou za den dosyta (závazné pro věřící od 18 do 60 let). V ostatní dny doby postní, kromě nedělí a slavností, by si každý měl stanovit alespoň malý skutek sebezáporu jako projev vděčnosti Pánu Ježíši,

který z lásky k nám na kříži obětoval sám sebe.

- **Pobožnosti křížové cesty** budou ve středy a pátky postní doby vždy v 17 h, ve středu zejména pro děti.

- **Výročí posvěcení našeho kostela** budeme slavit 13. března, bližší informace na str. 14.

- **Možnost společného slavení svátosti nemocných** bude v našem kostele v pátek 3. dubna při mši sv. v 17.30. Tuto svátost mohou přijmout všichni trpící vážnější nemocí nebo oslabení stářím. Lze ji přijmout i opakovaně, zvláště když se zhorší zdravotní stav. Na přijetí této svátosti je dobré se předem připravit svatou zpovědí, abychom prosili Pána o dar zdraví s čistým srdcem.

- **Květná neděle** připadá na 5. dubna. Před mší sv. v 9 hodin se bude konat průvod s ratolestmi. K žehnání ratolestí se shromáždíme na parkovišti vedle kostela.

- **Velikonoční zpověď.** Příležitost ke svátosti smíření bude ve Svatém týdnu takto: Od pondělí do středy od 14 do 18 hodin, na Zelený čtvrtek a Velký pátek již jen od 14 do 16.30 hodin. Během obřadů Svatého třídní se v našem kostele nezpovídá.

Plán farních akcí

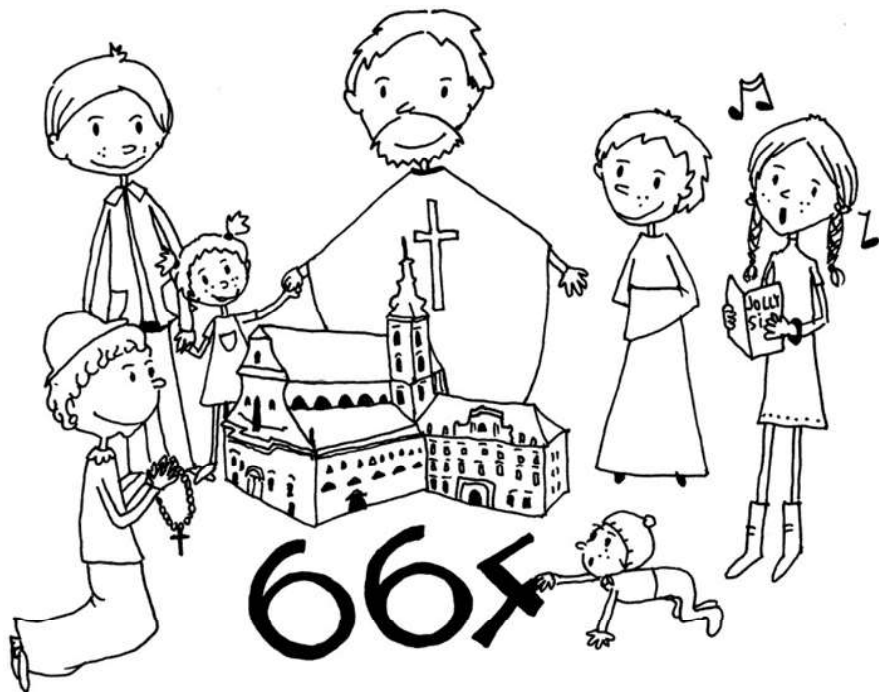

- 26. 2. – Popeleční středa
- 4. 3. – 8. 4. – křížové cesty ve středu a v pátek od 17 hodin v kostele (ve středu vedené dětmi)
- 13. 3. – výročí posvěcení našeho kostela
- 19. 3. – slavnost sv. Josefa
- 25. 3. – slavnost Zvěstování Páně (titulární slavnost našeho kostela)
- 28. 3. – předvelikonoční úklid kostela
- 27. – 29. 3. – víkendová akce biřmovanců
- 5. 4. – Květná neděle
- 6. 4. – 10. 4. – rozšířená možnost přijetí svátosti smíření před Velikonocemi
- 9. – 12. 4. – VELIKONOČNÍ TRIDUUM (podrobný program bude v příštím čísle Tomáška)
- 19. 4. – Neděle sv. Tomáše
- 22. 4. – skautská mše sv.
- 25. 4. – ekumenická pouť „Pojďme spolu“
- 1. – 31. 5. – májové pobožnosti (ve všední dny po večerních mších sv. v kostele)
- 8. 5. – farní pouť na Vranov u Brna
- 21. 5. – slavnost Nanebevstoupení Páně
- 22. – 30. 5. – svatodušní nověna
- 22. – 23. 5. – duchovní obnova biřmovanců
- 24. 5. – biřmování (při mši sv. 9 hodin)
- 31. 5. – slavnost Soslání Ducha sv.
- 5. 6. – Noc kostelů
- 7. 6. – slavnost Nejsvětější Trojice – 1. svaté přijímání (při mši sv. v 9 hodin)
- 11. 6. – slavnost Těla a krve Páně – eucharistický průvod po kostele
- 24. 6. – slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 29. 6. – slavnost sv. Petra a Pavla
- 24. 6. – rozloučení se školním rokem
- 3. 7. – slavnost sv. Tomáše (titulární slavnost našeho kostela)
- 5. 7. – slavnost sv. Cyrila a Metoděje (mše sv. v 7.45, 9.00 a v 17.30)

Výročí posvěcení našeho kostela 13. 3. 1356 – 13. 3. 2020

Srdečně zveme všechny ke společné oslavě výročí posvěcení našeho kostela, která se uskuteční v pátek **13. března**. Mši sv. v 17.30 hod. doprovodí svým zpěvem chrámový sbor **Jolly Singers**. Po večerní mši sv. bude následovat malé pohoštění.

Oslava výročí posvěcení kostela není jen vzpomínkovou akcí. Tento svátek nám má připomenout, že my sami jako farnost spolu dohromady vytváříme jeden živý chrám a že Pán touží bydlet uprostřed nás. Tento sváteční den nám také může pomoci v boji s mentalitou individualismu a uzavřenosti do sebe, a naopak nám může dodat sílu obnovovat a budovat vzájemné vztahy, a to i s těmi, se kterými se možná dosud v kostele jen mýjíme.

Příprava na 1. svaté přijímání

Vážení farníci, zvláště rodiče, stejně jako minulý rok i letos začne s dobou postní také příprava dětí k 1. sv. přijímání.

První setkání je určeno rodičům, a to v neděli 1. 3. 2020 po „deváté“ mši svaté, tedy krátce po 10. hodině dopolední v sakristii kostela. I další setkání pro děti se pak budou konat vždy v tomto čase a na tomto místě, od 8. 3. do 31. 5. Prosíme, aby při těchto setkáních děti doprovázeli jejich rodiče anebo někdo z rodiny.

První svátost smíření dětí plánujeme na sobotu 6. června 2020 v 15 hodin a První sv. přijímání budeme slavit v neděli 7. června 2020 v 9 hodin.

K přijetí těchto svátostí lze přihlásit pokřtěné děti, které navštěvují základní školu, počínaje třetí třídou (výjimečně i druhou) a které alespoň jeden rok navštěvovaly výuku náboženství.

Dítě přihlašují výhradně rodiče tak, že odevzdají vyplněnou přihlášku v kanceláři na faře (Lidická 6) nebo v sakristii kostela sv. Tomáše. Na těchto dvou místech si také přihlášku můžete vyzvednout anebo si ji můžete vytisknout z farního webu.

Pro přijetí svátostí je nutná jistá dávka náboženské praxe u dítěte (je zvyklé slavit nedělní mši svatou a modlit se) a jistá záruka, že ve svátostném životě bude pokračovat i nadále. Všechny ostatní podrobnosti Vám rád zodpovím osobně.

Na vás, kterých se to přímo týká, se těším při společných setkáních, vás ostatní, milí farníci prosím, abyste děti a jejich rodiny doprovázeli v modlitbě.

Děkuji Vám.

Kontakt: martinhonig@seznam.cz
731402647

o.Martin Hönl

Sedm pokladů

Svátost smíření

Zpověď je snad nejméně oblíbenou svátostí a dost možná i nejméně oblíbenou liturgií církve vůbec. Neradi se před někým jiným vracíme k tomu, co jsme nezvládli, k našim selháním a pádům. A přitom nám tato svátost může přinést takovou úlevu: každý hřích dokáže Bůh svojí láskou přetavit v nový začátek a svým způsobem ve zdroj požehnání. Svátost smíření je radostnou koupelí v Otcově milosrdenství. Rozhřešení obnovuje náš křest a vrací nás naplno

zpět do společenství církve. Proto je také nutné vyznat své těžké hříchy knězi. Náš hřích vždy poškozujeme nejen vztah s Bohem, ale také vztahy s druhými lidmi. Kněz zde zastupuje obě strany: Boha i lidi, kterým jsme ublížili a kterým se už mnohdy ani přímo omluvit nemůžeme. A navíc: Bůh nám ve zpovědi nejenom odpouští hříchy, ale také nám dává množství darů potřebných pro naši další cestu. Proč si tedy chodit pro tyto dary jen jednou ročně (jak stanovuje církevní příkazání), když z tohoto pramene mohou čerpat sílu mnohem a mnohem častěji – třeba každý měsíc?

o. Jakub Tůma

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Před začátkem postní doby se ještě vrátíme k událostem spojeným s Vánoci. Děkujeme všem, kteří přispěli do vánočních balíčků a také do charitní pokladničky, ze které jsme předali na Tříkrálovou sbírku **40 162 Kč**. Podrobné výsledky sbírky přineseme v dalším čísle Tomáška.

Příspěvky do charitní pokladničky

Z darů, kterými jste nám do charitní pokladničky přispěli ještě před

koncem loňského roku, jsme poskytli Charitě – služby Brno peníze na tyto účely:

Effata – denní centrum pro zdravotně postižené	5 000 Kč
Denní centrum pro bezdomovce	5 000 Kč

Přehled darů uskutečněných z vašich peněz v roce 2019:

Léky pro nemocné leprou LL	22 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	22 000 Kč

Prostřednictvím Charity služby Brno jsme přispěli na tyto účely:

Asistenční služba Rafael	11 000 Kč
Denní centrum pro bezdomovce	11 000 Kč
Domácí hospic sv. Lucie	13 000 Kč
Effata – denní centrum pro zdravotně postižené	15 000 Kč
Chráněné bydlení	3 000 Kč

Celkem 97 000 Kč

Děkujeme za každý váš třeba i drobný dar. Ať je pro vás postní doba dobrou přípravou na Velikonoce, časem zastavení a očistění.

Dobrovolníci farní charity

Vánoční květinová výzdoba

Jako vždy o Vánocích (a také o Velikonocích) je obvyklá krásná květinová výzdoba našeho kostela ještě nádhernější. Letos jsme měli dokonce dva betlémy. Kromě tradičního v boční lodi i květinový betlém před oltářem. Díky všem, co se na tom podílely. Ocenění zaslouží i ti, kteří navezli vánoční stromky, postavili je, zdobili a likvidovali. Děkujeme také stavitelům a bouračům betléma i všem dalším, co nějak přispěli.

V sobotu 8. 2. o půl čtvrté odpoledne se v prostorách fary nakupili piráti a námořníci, ale našly se také dvě mořské panny, vodní hmyz, zlatá rybka či plavčíci a potápěči. Jeden z tatínků si troufl dokonce na environmentální problematiku s převlekem za plastový odpad.

Děti i dospělí se nadšeně zapojovali do lovení rybek, hledání zvířecích dvojic na Noemově arše a při chytání bonbónových pirátů. A do toho jsme si pořádně zatančili, zařádili mezi bublinami, naházeli krmení do

chřtánu žraloka a pořádně si nacpali bříška z dobrot, které přinesly ochotné maminky a babičky. Kdo vydržel do konce, odnesl si domů na památku malou odměnu z tomboly.

Děkujeme obyvatelům fary za trpělivost a vstřícné přijetí a doufám, že se za rok opět sejdem v hojném počtu na téma . . . nechejte se překvapit!☺

*Za celý organizační tým
Veronika Veverka Papoušková*

Pojďme spolu

3. ekumenická pouť jižní Moravou

Matice velehradská, ŘKF u kostela sv. Tomáše v Brně a Brněnský seniorát Českobratrské církve evangelické zvou na III. ročník společné pěší pouti jižní Moravou. Tentokrát se vydáme na cestu v sobotu **25. dubna 2020** a půjdeme z **Hustopečí do Klobouk u Brna**.

Čekají nás následující zastavení: kostel sv. Václava v Hustopečích (navržený Ludvíkem Kolkem), hrob rodičů T. G. Masaryka na hřbitově v Hustopečích, smírčí kámen na Majáku, Diváky a Klobouky u Brna. Trasa

měří přibližně 17 km. Můžeme se těšit na společné modlitby, písně a na doteky minulosti na místech, jež spojovala i dělila lidi různých vyznání i různých národností.

Sraz bude v 8:45 v kostele sv. Václava v Hustopečích. (Odjezd vlaku z Brna do Židlochovic je v 7:40. Z Židlochovic pak odjíždí autobus v 8:10 do Hustopečí.) Jídlo na cestu si zajišťuje každý sám. Návrat z Klobouk do Brna je možný v 16:59, 17:39 nebo v 18:59 linkovým autobusem. Řidiči, kteří nechají auto v Hustopečích, budou moci využít k návratu autobusu, který vyjíždí v 17:03 z Klobouk, případně bude v záloze doprovodné vozidlo organizátorů. Přihlásit se je možné do 15. 4. 2020. Kontaktní osobou v naší farnosti je o. Jakub Tůma.

o. Jakub Tůma

Kurz Alfa u Tomáška

Ve čtvrtek 9. 1. 2020 začal na faře tzv. kurz Alfa.

Kurzy Alfa obecně nabízí příležitost prozkoumat křesťanskou víru a trvají zhruba dvanáct týdnů či večerů v délce 3 hodiny. Vítání jsou všichni. Každé setkání se zabývá některým tématem spjatým s vírou a vytváří prostor k rozhovoru a přemýšlení. Alfa probíhá po

celém světě v kavárnách, církvích, univerzitách, obývacích pokojích, barech, na faře sv. Tomáše v Brně i jinde. Nenajdete dvě úplně stejné Alfy, ale v zásadě mají společné tři věci: jídlo, přednášku a diskuzi o tématu.

Nejčastější témata:

„Jde v životě ještě o víc?“

„Kdo je Ježíš?“

„Proč Ježíš zemřel?“

„Jak získat víru?“

„Proč a jak se modlit?“

„Proč a jak číst Bibli?“

„Jak nás Bůh vede?“

„Kdo je Duch Svatý a jak nás vede?“

„Jak mohu být naplněn Duchem svatým?“

„Jak odolat zlému?“

„Uzdravuje Bůh i dnes?“

„A co církev? Jak mluvit o víře s druhými?“

neobvyklé ani úplné obrácení a křest. Pro organizátory má také velký přínos: Prohloubení duchovního poznání, rozšíření a upevnění přátelských vztahů a také radost z účasti na smysluplné činnosti.

Našeho kurzu Alfa se účastní kolem 20 hostů a večery probíhají standardně v příjemné náladě a atmosféře. V diskuzích se objevují nejrozličnější názory ve vší svobodě a celá akce plní svůj účel.

Inspirace pro nás?

Primárně je určena pro nevěřící, hledající, tápající, pro křesťany hledající cestu zpět apod. Každý, kdo přemýšlí o smyslu života, by měl dostat příležitost prozkoumat křesťanskou víru, mít možnost zeptat se na co chce a říct, co si myslí.

Ovoce kurzů Alfa: Nový pohled účastníků na křesťany, nový pohled účastníků na Boha a duchovní záležitosti, nová přátelství napříč všemi směry, pozitivní změny v životě účastníků, vrácení pokřtěných zpět do řad praktikujících křesťanů, není

Podle mého názoru by tyto kurzy mohly být inspirací pro nás křesťany. Sám cítím z okolí zájem i u věřících o podobná témata a možnost vyměnit si své zkušenosti a názory i možnost diskuze. Určitě by bylo přínosné zorganizovat podobnou akci i pro praktikující návštěvníky našeho kostela a v diskuzi si vyměnit názory na Ježíše a jeho působení v našich životech.

Moře a vše kolem něj

farní karneval

Celý letošní karneval jsme po vzoru loňského modelu stylizovali do konkrétního tématu. Jednak abychom se vyhnuly přívalu princezen a rytířů, a také aby se nám lépe vymýšlel program pro děti. ©Pokročilé těhotenství jedné z organizátorek a s tím související omezený výběr masky (Jonáš a velryba) nás jednoznačně nasměrovaly k „mořím“ a byla to volba velice dobrá!

Už během přípravy prostor jsme se pořádně vyřádily na modrozelené stylizaci, písničky k tanci a ke hrám se nesly v mořském tónu a všichni účastníci si během programu mohli vyrobit papírové lodičky a parníčky pro tradiční karnevalový plakát, který najdete společně se spoustou fotek na nástěnce v zákristii.

odstranit nebo zmírnit. Kdo to zkusil, ví, jak je to strašně náročné a s nejistým výsledkem. Je totiž nezbytná součinnost i druhé strany a ta bývá velmi nespolehlivá. Určitě ti, co chodí žebrať před náš kostel, nejsou ti úplně nejpotřebnější, ti k nám nedojdou. Ty musíme vyhledat sami, nebo podpořit ty, co se o ně starají. Nemůžeme vyhovět všem, ale odmítání všech prosebníků je také problematické. Neexistuje jednoduché a návodné řešení a to je moc dobře. Měli bychom být otevřeni všem. Přicházejí k nám mimořádně protivní a obtížní lidé, které už odevšad vyhodili, a my bychom měli umět je přijmout. Nikdy nevíme, kdo a jak nás může obohatit.

Kostel totiž funguje i jako škola, kam docházíme, abychom se naučili mít rádi i ty, kteří nám jsou mimořádně nesympatičtí. A pedagogický sbor netvoří jen kněží a jáhni. Sám jsem dostal soukromou lekci od vykradače kostelních pokladniček, se kterým jsem se dlouhodobě potýkal. Přišel po delším čase a já mu hned hlásil, že v pokladničkách nic není, neb jsem je právě vybral. On mi řekl, že už nekrade. Byl opravdu trochu jiný, čistý a ostráhaný. Strašně jsem se styděl, že jsem ho nespravedlivě podezíral. Hrozně mě to tížilo. Tíha ze mne spadla, když druhý den strkal drát do charitní pokladničky. Úleva ale trvala jen do té doby, než mě došlo, že mám radost z cizího poklesku. V pohodovém a přátelském prostředí,

ve kterém se většinu času pohybuji, by se moje blbosti neprojevíly a zůstaly mi utajeny.

Do kostela chodíme hlavně kvůli spoluúčasti na bohoslužbě. Přicházíme sloužit a slavit s Pánem jeho přítomnost. Ježíš vyhlásil: „To konejte na mou památku!“, ale Prováděcí pokyny k Vyhláše nevydal. Tak máme několik liturgií, které se v čase měnily a asi se měnit dále budou, jiné křesťanské církve to mají ještě jinak. Ale jednu bohoslužbu Ježíš definoval naprosto přesně a jasně: „Cokoli jste těmto učinili, mně jste učinili.“

Možná to vypadá protichůdně, když vás prosím o větší pozornost a obezřetnost a zároveň o větší toleranci, vstřícnost a shovívavost. Myslí si ale, že to jde dohromady. Ostatně v tom prvním vánočním týdnu tu největší bdělost a ostražitost prokázal ten z nás, který se dlouhodobě věnuje charitě.

Tyto neveselé Kostelnické postřehy se alespoň pokusím zakončit tradičně. Jak už jsem psal dříve, kostelníčení mi stále přináší nové veledůležité vědomosti, poznatky a zkušenosti. Rád se podělím. Vždy jsem si myslel, že otlaky a následné puchýře vznikají jen na prstech, dlaních a chodidlech. Od loňska vím, že mohou vzniknout i na kolenou. Tož, zase su miň hloupé.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující půlkostelník*

První zkušenosti jsou i s využitím témat a přednášek ve společenstvích, která tímto mohou oživnout a dostat nový duchovní rozměr. Často v sobě nosíme řadu otázek, které nemáme s kým prohovorit.

Pro ty, kteří nemají pravidelné společenství, by to mohl být impulz pro nalezení podobných zájemců a založit společenství nová. Duch sv. vane, kudy chce, ale každý z nás musí přijít s iniciativou a touhou po prohloubení vztahu s Bohem. U sv. Tomáše probíhají v současné době dvě akce, a to setkání nad Písmem a příprava bířmovanců, které jsou otevřeny všem.

O tom, jak proběhl kurz Alfa, budeme informovat po jeho skončení po Velikonocích.

Kali

Katecheze pro děti na nedělní deváté

Co děláme, než se objevíme v obětním průvodu

Už více než 2 roky se každou mimoprázdňinovou nedělí na první polovinu mše schází předškolní a mladší školní děti v ministrantské sakristii, aby si zažily a vychutnaly bohoslužbu Slova po svém. Zvány jsou všechny děti, obzvláště pak ty, pro které je pobyt na celé mši náročný.

Mohou s námi poslouchat a prožívat biblické příběhy, zkoušet pojmenovat, co je na nich oslovuje, sáhnout si na poušť nebo na velbloudí kůži, prozkoumávat jeruzalémský chrám, plout po Nilu, vítat Ježíška v jesličkách nebo dospělého Ježíše v Jeruzalémě, vidět proměnění vody ve víno, kreslit, lepit, zpívat, hrát divadlo, hrát si s Bohem...

Katecheze začíná v 9 hodin zároveň se začátkem mše a končí účastí dětí v obětním průvodu. Program nás připravuje několik z řad rodičů, střídáme se zhruba po měsíci a každý do nich vnáší něco svého. Vycházíme z evangelia nebo čtení, případně ze svátků svatých na danou neděli či týden.

Vy, kdo posud váháte, přijďte se i se svými dětmi podívat. A kdokoliv by se k nám chtěl připojit a na katechezích se podílet, kontaktujte nás na moulinex@email.cz.

Veronika Zahradníková

Kostelnické postřehy

tentokrát neveselé

Čas od času se vám zde svěřuji se zkušenostmi ze svých pokusů o kostelnickou praxi. Snažím se to psát trochu humorně, ale dnešní téma k tomu není vhodné. V prvním vánočním týdnu došlo v našem kostele k několika krádežím a pokusům o krádež. Ta četnost byla pro mne překvapivá. Za předchozí skoro tři roky jsem honil (a kupodivu dohonil) jen jednoho zloděje. Občas se nenajdou věci v kostele zapomenuté. Ale tolik krádeží tu asi nikdy nebylo. Proto vás chci požádat, abyste na své věci dávali pozor a byli vnímaví i k okolí. Pokud vám nemá kdo vaše věci pohlídat, berte si je s sebou i k přijímání. Mně se také nikdy nechtělo tlačit se s batohem a měl jsem nepříjemný pocit, že kdybych s ním šel k přijímání, dávám okolí najevo svou nedůvěru. Ted' to vidím jinak. Nevystavujeme ty slabší zbytečnému pokušení. I při odchodu z kostela si, prosím, všimněte, jestli tam něco nezapomněl někdo jiný. Vím, že některé dobrovolnice po mši procházejí lavice, ale nejsou asi příliš úspěšné, protože nikdy nic nalezeného do sakristie nepřinesly.

Kvůli jednomu incidentu jsme byli dokonce vláčeni tiskem. Nejprve byly publikovány informace od policie, pak

jeden novinář doporučený z biskupství přišel i k nám. Ve výsledném článku jsem poznával některá slova, která jsem mu řekl, ale větu jsem v celém textu nepoznal ani jednu. Naštěstí to bylo v novinách, kde nikdo nečeká seriózní a pravdivé informace. Zejména titulek hlásající, že v našem kostele zamykáme lupiče do svatostánku, pobavil. No, vlastně to není tak úplně absurdní, vždyť lepší nápravné zařízení snad ani nemůže existovat.

V reakci na tyto události naši technici rozšířili počet nahrávacích zařízení. Doposud se nahrávalo jen dění kolem oltáře pro internetové přenosy bohoslužeb prostřednictvím našeho webu. Více kamer, ale krádežím nezabrání, jen mohou pomoci odhalit pachatele. Navíc nepokrývají všechna místa v kostele. Poměrně časté mizení rolí toaletního papíru a lahviček s mýdlem neřešíme. Přispíváme tím ke zlepšení hygieny spoluobčanstva.

Ještě máme občas problém s pyromany. V našem kostele si nelze zapálit vlastní svíčku nebo jiný otevřený oheň. Po celou dobu, kdy je kostel zpřístupněn, hoří svíčka u Panny Marie. Někomu to nestačí a chce si v kostele zapálit vlastní nebo zapaluje svíčky u oltářů v bočních lodích, které nejsou pod alarmem. Zejména pro dřevěný vyřezávaný oltář Čtrnácti svatých pomocníků by to mohlo být nebezpečné a právě tam svíčky hořely

již několikrát. Pokusil jsem se je nahradit atrapami, ale nevypadalo to hezky. Proto prosím o bdělost. Pokud tomu nedokážete zabránit, ihned nás informujte. Zapálit si svíčku je možno v sousedním kostele sv. Jakuba, na Petrově a i jinde. U nás to zatím nelze. Umožňujeme zapalování svíček jen při mimořádných akcích ve vyhrazeném prostoru pod trvalým dozorem.

Prosím, všimněte si více dění kolem sebe. Samozřejmě nechodíme do kostela dělat bdělou ostrahu, to se s modlitbou a bohoslužbou neslučuje. Starost o kostel a dění v něm je ale společná všem farníkům. Nemusíte to řešit sami, při spatření něčeho nepřístojného kontaktujte kostelníky nebo dospělé ministranty, případně kněze. Zejména pokud se někdo projevuje příliš hlasitě, něco poškozuje nebo někoho obtěžuje. Ani žebrání v kostele netolerujeme, tam vybíráme jen my při mši do košíku. I vás, kteří chcete někoho obdarovat, prosím, dělejte to až venku. Agresivní chování, a to i jen verbální, nechceme ani ve vchodu kostela nebo před ním. Pokud tam někdo hlasitě a sprostě nadává, zasáhneme. Informujte, prosím, i tehdy, když uvidíte někoho v kostele spát. Takový člověk asi neruší, ale už se stalo, že nešlo o následek probdělé noci nebo vypitého alkoholu, ale o vážnou zdravotní indispozici.

A ted' budu naopak prosit horlivé, aby pro nás nechodili pokaždé,

když se jim v kostele něco, tedy většinou někdo, nelíbí. Vícekrát jsem byl upozorněn, že jsou v kostele osoby, které se tam neumí chovat a žádán o zásah. Několikrát jsem to odmítl. Pokud někdo hlasitě neruší nebo neobtěžuje lidi v kostele, nezasahujeme. Ano, chodí k nám některé osoby dlouhodobě, často i vícekrát za den, a stejně se neumí v kostele chovat a možná se to nikdy nenaučí, ale jen proto je vyhazovat nebudeme.

Několikrát jsem slyšel, jak je to nespravedlivé, že někteří na kostel přispívají a starají se o něj, a jiní se sem chodí jen ohřát, na záchod, dobít mobil a ještě žádají finanční podporu, vždyť určitě mají nějaké sociální dávky. Jasně, že je to nespravedlivé, ale to není důležité. Na mé ukotvení v křesťanství v dospělém věku, mělo velký vliv poznání, že milosrdenství je mnohem víc než spravedlnost. Církev vždy poskytovala i sociální zázemí. Všichni, co k nám takto docházejí, mají nějaké postižení nebo znevýhodnění, třeba jen to, že neumí hospodařit. Jeden pravidelný almužník je občas agresivní a má potřebu zápatit nejen se mnou, ale i s mladšími a zdatnějšími. Takže fyzických sil má dost, aby nemusel žebrat, ale zcela jasně mu chybí síly jiné. Někteří zkušení tvrdí, že těmto lidem nemáme nic dávat, že jen oddalujeme řešení jejich problémů. Máme investovat čas a energii, zjistit v čem mají fyzické, psychické nebo sociální problémy a pomoci je